

s Bodu a s Ducha, da won nemože do Božeho Kralestwa pšchindž. Schtož so wot Čiela je narodžilo, to je Čielo a schtož so wot Ducha je narodžilo, to je Duch. Nedžimai so, so ja tebi prajil ſym: Wy dyrbieze ſo ſnowo narodžic̄. Wjetr duje dzejz chze, a jeho ſchumenje pſyſchisch ty, ale ty newiesch, ſwotkal won pſchichadža, a dže won dže, tak je kojdy kij ſo s Ducha narodžil je. Nikodemus wotmolwi a džesche knjemu: Kak može ſo to stac̄? Jesuſ wotmolwi a džesche knjemu: Sy th Mischter w Israelu, a newiesch to? Samjernje, ſamjernje, ja praju teži, my reczimy, schtož my wiemy, a ſwjetſimy, schtož my wiđili ſmy, a wy newoſmjecze naſche Sswjetſenje hohrie. Newjerice wy, dyž wam wot ſemjazich Wjezow praju, Kahda byſcheze wjerili, dy bych wam wot nebeſkich Wjezow prajil. A uichto nestupi do Nebes, fiba ton, fotryž ſNebes delje pſchichol je, ton Čłowſki Ssyn, kij w Nebeſach je. A fajž Moiſaš Hada je wpuſtzini powoſchil, tak dyrbi Čłowſki Ssyn powoſcheny bydž. So bychu wſchizy, kij do njeho wjerja, ſhubeni nebyli, ale wieczne Živenje mijeli.

Sono by mylo wot teho djenſnischeho Sswedienja jara weſje prjedowane bydž pſchetož kprjenemu te to Szenje we ſebi ſameim jara bohate, a wuczi naſ wot wulfich Wjezow. Adruhemu ſo teſch ſaleži, so my njeschto wot teho Sswedienja prajimy, a ton najwoſchi Artikel naſheje Wjery wuſladujemy, fotryž my Rſcheszijenjo wjerimy, a he-wak iadyn Ljud na Šemi, menujzy ſo my wjerimy do Boha Wotza, Boha Ssyna, a Boha ſwjateho Ducha. My čzemy tehoodla priotk stajic̄:

Eon woſoki Artikel Rſcheszijanske je Wjery wot ſwjatej Trojizy.

I. Wot naſcheho Roſoma neroſeſmeny,
II. w Božim Piſmi ſjannje wopisany,

menujzy, ſo je jedyn Boh a ſo ſu czi roſa-
dželene Parſhone we Bojſtri. Boh
Wotz, Boh Ssyn, Boh ſwjaty Duch.

III. We naſchej Rſcheszijanskej Wjeri re-
nje wopisany, a ſe wſchelkimi Dziwa-
mi wobtwerdženy je.

Ton Artikel je ton najwoſchi wtej Zyrkwie, kij neje wot Čłowekow wumyſlenn, teſch neje do žaneje čłow-
ſteje Wutreby pſchichol; ale jeno ſamo-
luchy pſches to Sſlowo nam ſjewennje.
Te hodla, runje fajž te druhe Sswedje-
nie w Ljecži naſcheho Boha a Knesa wob-
ſanknu do jeho Skutkow, fotrek won
činil je, ſo bychmy ſteho jeho wotzow-
ſtu Wutrobu a Wohlu ſnam derje poſ-
nali. Jako na Hodu wopominimy my
to